

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

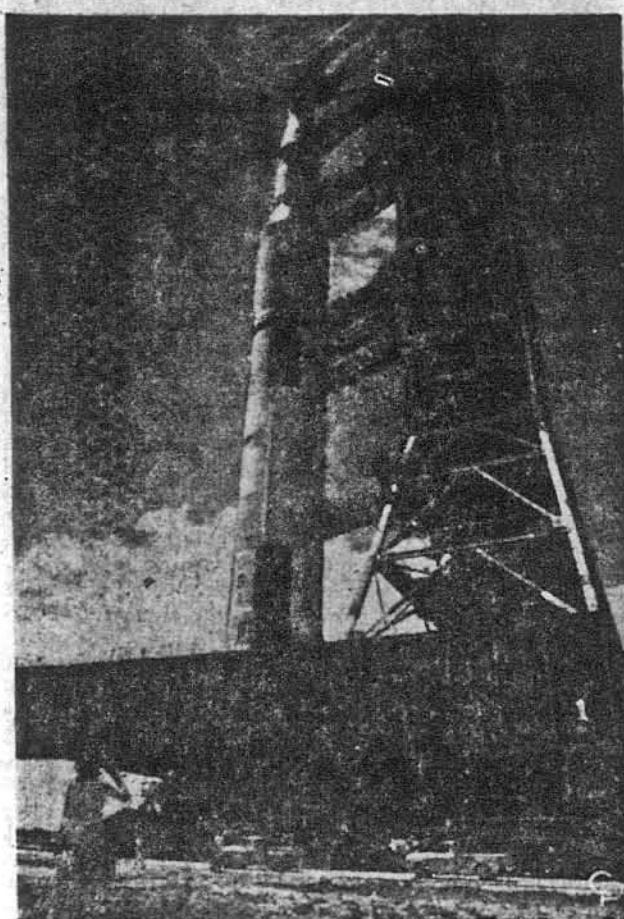
СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація
"Свобода", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНКонгрес: 435-8740
Тел. з Нью-Йорку:
Барді: 7-4125
УНКонгрес: Барді 7-5337

РІК LXXVI. Ч. 98. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК, ВІВТОРОК, 27-го ТРАВНЯ 1969 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY AND NEW YORK, TUESDAY, MAY 27, 1969 No. 98. VOL. LXXVI.

АСТРОНАВТИ З ЗАЛОГИ „АПОЛЛО-10” В ПОВОРОТНІЙ ДОРОЗІ НА ЗЕМЛЮ

ПІДГОТОВА ДО ЛЕТУ „АПОЛЛО-11”

В той час, як залога космічного корабля „Аполло-10” мала „людишки” роботи з обстеженням Місяця, на ракетній базі в Кейп Кеннеді продовжувалася підготовка до випускнення наступного космічного корабля „Аполло-11”, що його завданням буде десант американських астронавтів на Місяці. На фото: істалація ракетної ракети „Сатурн” в Кейп Кеннеді, з допомогою якого буде проведено випускнення „Аполло-11”.

Гюстон. — Після успішного закінчення своїх тридцяти й одного року навколо Місяця астронавти з залоги „Аполло-10” спрямували в суботу 24 травня ц.р. о год. 5.28 по півдні з допомогою спеціальних ракет свій космічний корабель в поворотну дорогу до Землі. Вилетіли вони із гравітаційної зони Місяця на відстані 38,900 від нього, і 206,450 миль від Землі. У своїй поворотній дорозі астронавти — полковник Стеффорд і командир Сернан і Янг здебільшого відпочивали і в неділю 25 травня — в останній день перед причаленням до Землі — погнали, вперше по семи днях своєї подорожі.

Приземлення „Аполло-10” визначено — згідно з планом усієї восьмиденної місії його залоги — на понеділок 26 травня, година 12.53 по півдні на Тихому океані біля Пагопаго. В неділю по півдні „Аполло-11” знаходився в половині своєї поворотної дороги на 121,221 миль від Землі. На місці їх приземлення — 400 миль на схід від Пагопаго — очікували їх кораблі й гелікоптери, щоб вилетіти їх і їхні космічне судно з моря і перемістити на Пагопаго і потім до Гюстону в ЗСА.

Директор програми „Аполло” ген. Семюел П. Філіпс заявив, що успішне завершення місії „Аполло-10” уможливило майже повністю здійснення запланованого на 18 липня ц.р. десанту залоги „Аполло-11” на Місяці.

Державний секретар Вільям Роджерс на Середньому Сході

Лягосе. — Державний секретар Вільям Роджерс відвідав в другій половині минулого тижня Індію, Пакистан і Афганістан. Він конференсував з індійським прем'єром Індірою Ганді, яку заперив, що коли скінчиться В'єтнамська війна то Америка видатніше допоможе Індії в її господарському розвитку. З теперішнім головою Пакистану, ген. А. С. Хі Ханом. Роджерс нараджувався про хронічний пакистансько-індійський конфлікт. Роджерс привіз афганському королю, Махаммеду Загірові Шахові дарунком у постаті особисто викликаних трояд: король залюбки плакав квіти. В мін. неділю Роджерс прибув до столиці Іраку Тегерану на 2-денну конференцію СЕНТО, куди належить Британія, Туреччина, Іран і Пакистан.

У Південному В'єтнамі об'єднано 6 партій в один фронт

Сайгон. — Президент Південного В'єтнаму Нгуєн Ван Тіє відкрив в неділю 25 травня ц.р. зібрання 2,000 делегатів шістьох політичних партій, які, внаслідок довгих заходів названого президента, об'єдналися в одну антикомуністичну політичну партію, назвавши її Національно-соціальною Демократичною Фронт. Сам Нгуєн Ван Тіє признав, що та нова партія не охоплює всіх, кого він хотів би мати в ній, але заявив, що „двері відкриті” до партій для всіх антикомуністичних груп і осіб, що тільки рішили би приступити туди. Ціль нової партії — стати ідеологічно-політичним суперником комуністичного Фронт. Національного Визволення. Нгуєн Ван Тіє

РІЧНІ НАРАДИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ПОЧАЛИСЯ НА СОЮЗІВЦІ

Союзівка, Кергонскон, Н.І. Володимир Запаранюк, Дмитро Попадина, Анни Чопик, Марії Демидчук, Олексі Олекс. Івана Олександровського, д-ра Михайла Данилюка, Андрія Джули; звіт управління „Союзівка”: Данила Слободяна, Володимира Кваса. Далі слідуватимуть звіти Спеціальних Комісій: для публічних зв'язків та преси, для жіночих справ, для справ молоді, для справ спорту, для канадських справ, для фінансових справ і виховно-дослідчої. Після звітів відбудеться дискусія над ними і їх прийняття. В наступній програмі річних зборів передбачені: рекомендації членів Головного Екзекутивного Комітету; дискусія і схвалення, схвалення бюджету та внесення й ухвалення. Вступне слово гол. голови надруковане в цьому числі на 2-й сторінці. Перед початком наради всі голови урядовці взяли участь у Богослуженні, що його відправив в каплиці св. Володимира парох Союзівки Впр. о. Любомир Гузар. Після відкриття наради, що відбувається у великій залі „Веселки”, всі голови урядовці перейшли до пам'ятки Тараса Шпигуля, Степана Гавриша, Миколи Куропаса, Василя Дідука, Анни Дубас.

ЗСА видалили кореспондента ТАСС-а

Вашингтон. — У відділі за видалення більшовицьких московських кореспондентів „Вашингтон Посту” Анастасія Шуба, Державний Департамент повідомив союветську амбасаді у Вашингтоні, що впродовж 48 годин має залишити Америку. Вашингтонський кореспондент офіційної совєтської пресої агенції ТАСС Віктор Копитин. Бюро ТАСС-а в Америці має 15-ох журналістів, із них 10 мешкають і працюють в Нью-Йорку і 5 у Вашингтоні. Два з-посеред тих 15-ох є американськими громадянами. ЗСА мають кулі більше причин закидати союветським кореспондентом о-чорнювання Америки, як їх мають більшовицькі щодо американських кореспондентів в Москві.

5-го червня буде в Москві збіговище комуністів

Москва. — Від п'ятниці минулого тижня нараджуються в Москві представники 60-ох компартій з різних країн світу для остаточної підготовки великого міжнародного комуністичного збіговища, передбаченого у Москві на 5 червня ц.р. В березні ц.р. на подібній підготовній конференції було 66 різних комуністичних партій. Передбачають, що 15 комуністичних партій збіжкують, той з'їзд, в тому числі 6 таких, які володіють у даних країнах: Китаї, Північна Корея, Північний В'єтнам, Алябанія, Югославія і Куба. Однак можливо, що Совєти ще перекуплять Фідела Кастро, щоб той вислав своїх делегатів.

У Судані — лівий переворот

Каїро. — У Хартумі, столиці Судану, африканської країни на північ від Єгипту й на заході від Етіопії, група військових змовників упродовж з невідомим загалом полковником Гаффар аль-Німеїрі, перевернула державний переворот, відсунувши від влади уряд, припинивши появу всіх газет та закритиши тимчасово всі летовища.

Американський сержант вкрав в Англії літак і згинув

Лондон. — 23-річний американський сержант Пол Адамс Месер, прилітаний на 3 місяці до американської летунської бази в Англії за 70 миль на північ від Лондону, вкрав мін. суботи великий транспортний літак типу „Геркулес 130”, вартості 2,300,000 дол., і відлетівши ним в сторону Америки, вірогідно розбився над Канадою ля Манші, Месера військова поліція привела була вночі з недалекого містечка до військового табору в п'яному стані. Ніхто не бачив, як він в 4 години пізніше, о год. 5.10 над ранком всім до літака, до якого мав доступ, і вистарував ним. Будучи вже в повітрі він клякав через радіо, щоб його сполучили з його дружиною у

ПОМЕР ОСТАП ХАРХАЛІС ГОЛОВА ВІДЛІКУ ОБУВА В БАЛТІМОРІ

Балтимор. — Колишній старшина УГА, учасник визвольних змагань, Остап Хархаліс, голова Відліку Обува в Балтиморі, помер тут в суботу 24 травня ц.р. на 68 р. життя. Покійний був активним громадянином на терені Балтимору. Похорон відбудеться у вівторок 27 ц.

КІЛЬКА ТИСЯЧ ОСІБ ЗАХОПЛЕНО ЗУСТРІЛИ ВИСТАВИ ОПЕРИ „АННА ЯРОСЛАВНА”

У Нью Йорку

Нью Йорк. — Це було насправді культурне свято! Святинний настрій відчувалося надовго перед початком прем'єри опери Антона Рудницького „Анна Ярославна” до сль Леоніда Полтави в суботу 24 травня ц.р. Сподіваючись, що буде дуже багато осіб і бажаючих задалегідь знайти свої місця на залі, „точно одягнені” чоловіки, жінки почали напливати до Карнегі Голл швидко після 7-ої год. вечора. Перед тим будинком, що відомий музичним колом у всьому культурному світі, почали громадитися маси українців, які пробували всіма можливими засобами комунікації не тільки з Нью Йорку і всіх довільних міст, як Ньюарк, Ірвінгтон, Пасейк чи Вабилон, але й Нью Гейвену, Рочестеру та канадських Торонто й Монреалю. Заїздили ачартеровані автобуси. Ліворуч головчю входу пишалась на будинку велика англомовна афіша роботи Петра Холодного виписана середньовічним письмом. Коли врешті відкрито входові двері — заповнився партер, всі льомі і тої далішні поверхи: Із 2,769 місць в Карнегі Голл не було буквально ні одного вільного місця, а сотні осіб давесні в останніх днях побиравалися як китинки. Між привняними видно було чимало дітей, що їх батьки привели з собою з спеціальною ціллю, щоб тим дітям запленилось на все життя враження і спомин такої величавої імпрези. Було багато студентської молоді. З виокорпоставлених гостей треба згадати ВПРосів. Митрополита Кию Амвросія, що прибув з Філадельфії. Впросів. Архиспископа Владимира Метислава з Бавид Брукс. Просів. Епископа Кир Писифа зі Стемфорда, канцлера Стемфордсько-нойоркської епархії о. монс. О. Манастирського, канцлера Чикагської епархії о. монс. В. Паску і багато інших духовників. Із світських — репрезентативні були всі верстви, стани й професії великої української громади з метрополітальної округи Нью Йорку та з ближніх і дальніх місцевостей. Привняним був заступник директора відділу культури у французькому консуляті в Нью Йорку, Жан Карбон з дружиною.

На залі царяла атмосфера відома з усіх великих оперових театрів перед рідкими прем'єрами. Появу Антона Рудницького перед рідкими пульту залу зустріли спонтанними оплесками. Ювілейна симфонічна оркестра відіграла спершу американський, опісля український гимни, що їх сточили вислухали всі привняні. Опісля головний президент УНСОУ Лисогір вголосив коротку промову, пригадавши, що Український Народний Союз, спонсор цієї опери з нагоди свого 75-тирічного ювілею, впродовж всієї своєї історії активно сприяв українській культурі, бо вже першу конвенцію УНСОУ 30 травня 1894 року сполучено з концертом, де об'єднані тодішні церковні хори відігравали вперше на американській землі „Ще не вмерла”. Віддавши поклін першим американсько-українським піонерам, П. Лисогір подякував всім тим, які своєю активною участю причинили до виставки цієї опери. (Текст промови П. Лисогіра поданий на іншому місці).

П. П. Лисогір звернувся наприкінці своєї короткої промови увагу, що в Карнегі Голл не вільно ставити театральних декорацій, тому замарковано спенерію тільки символічними експонатами. Так воно й було, але мистець Василь Дорошенко з Філадельфії і тамонія Мистецька Студія зручно, дотепно й по-мистецьки розв'язала цю складну проблему: престіл не залишав сумніву, що це королівський палац Генріха I, так само, як два вимальовані зелені куші імітували — сад у Вишгороді біля Києва. У всякому разі — це було куди краще, ані ж за Шекспірового театру, коли карточками з написами з'ясувалося глядачам, де відбувається дія. Ілюзію дійсності в „Анни Ярославни” підкреслювали історичні одяги — солістів, хору, балету. До зовнішнього блиску опери причинились зокрема щораз інші прекрасні сукні костюми обох театрів — Анни Ярославни — Марти Кокольської і графині Монморансі — Галини Андреаде.

Між привняними, як можна було дізнатися з розмов на перервах, були й деякі скептики, які думали, чи музика опери не буде надто „модерна”. Але вже коротка увертюра до першої дії і перша арія короля Генріха розпорилили їх острах і з кожного яву та кожного дією поглиблювалося почуття глибокого задоволення, що переходило в захоплення і подив. Виконавців нагороджувало багато разів рясними оплесками при відкритій сцені. Особливо глибоке враження породжували арії й пісні з виразними українськими народними мотивами: хор дружинників у першій відсвілі другої дії, пісня киянців у другій відсвілі, хор болірно-подружчю, вітальний хор, три епітотрої хорів пісень, що закінчують другу дію. Мелодійність пісень характеризувала теж хорів виступи в третій дії, плані сольові арії, зокрема велич арії короля та Анни в 3-ій дії й кінцеву арію Анни.

Хоч багато привняних стежили за ходом опери з лібретто в руках і хоч багато інших мали люксусово видану УНСОУом програмку, в якій подано переклад сюжету за діями, і хоч в офіційній програмці Карнегі Голл повних чотирьох сторінок присвячено „Анни Ярославни” з англомовним змістом кожної дії, проте слухачі були заскочені багатством і різноманітністю твору: чергувалися сольові, дуети, хори чоловічий, жіночий і мішаний, балет, — це був широкий формат великої опери. Мимохіт насувалася думка: як би виглядала „Анна Ярославна”, виведена в оперовому театрі, на оперовій сцені з її технічними можливостями і режисажами, з великою оперовою оркестрою і стилевими декораціями за музейними взорами з 11-го сторіччя.

Але в наших умовах зроблено максимум можливого. (Закінчення на стор. 3-й)

Марта Кокольська

Галина Андреаде

Леон Рейнарівич

Іван Гощ

У Філадельфії

Філадельфія. — Кругло дві тисячі осіб оплескували у неділю 25 травня прем'єру опери Антона Рудницького на лібретто Леоніда Полтави „Анна Ярославна” у відомій в музичному світі міській залі „Тавн Голл”. На прем'єрі був Митрополит Української Православної Церкви у ЗСА Блаженніший Іоан Теодорич у супроводі свого почету, достойники Української Католицької Церкви, між ними о. монс. Мисрославі Харина, головний президент УНСОУ Іосиф Лисогір, проф. В. Гемонд — директор Академії Вокальних Мистецтв професор і пані Дрейк з Музичного Консерваторії у Філадельфії та ін., в тому й чимало прибулих українських відомих діячів з Вашингтону, Монреалю, Рочестеру й

кількох ін. міст. Опера йшла в тому ж складі, що й у суботу в Нью Йорку, але на тлі декоративних панно, що в поданнях з попередніх декораций створювало великі спеціальні ефекти. Перед прем'єрою оркестра відіграла американський і український гимни, після чого зібраних привітав член Екзекутивного УНСОУ — ювілята відомий громадський діяч д-р Володимир Галай наступним словом:

„Пане Президенте, Ваша Екзецеленціє, Високопреподобні Отці, Достойні Гоггі! Дорогі Членкині й Члени Українського Народного Союзу!

Уся наша американська і канадська громада з подивом глядіть на провідний виступ на стор. 3-й.)

ПРИВІТАЛЬНЕ СЛОВО

Головного президента УНС Іосифа Лисогіра перед прем'єрою опери „Анна Ярославна” в Карнегі Голл 24-го травня 1969.

Ваші Екзецеленції, Пані і Панове!

Український Народний Союз та його члени в Америці і Канаді з гордістю презентують Вам свого „Анну Ярославну”, оригінальну оперу Антона Рудницького до лібретта Леоніда Полтави.

Сьогоднішня пра-прем'єра цієї опери є черговою великим досягненням на довгому списку культурної активності, що її виконує Воюз від самого початку свого існування.

„Анна Ярославна” є злото-ним кільцем в ланцюгу культурних і патріотичних подій, започаткованих концертом з нагоди першої конвенції Українського Народного Союзу 30-го травня 1894-го року в Шамоніні. На цьому пам'ятному концерті, програму якого виконали об'єднані церковні хори Шамоніні й Оліфанту, вперше на американській землі відігравали гимн національної України: „Ще не вмерла України”!

А „Свобода” вже в четвертому своєму числі з 1-го листопада 1893-го року заклала: „Показуючи нашим сучасникам, що українці є такою частиною Америки та що український народ займає почесне місце між усіма іншими народами”.

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year \$18.00; six months \$9.50; three months \$5.00. For U.N.A. members monthly \$3.00.

Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати ставищенню редакції.

P.O. Box 946 Jersey City, N.J. 07303

Нестримний гін до культури

Вистави опери „Анна Ярославна“ в минулі суботу в Нью-Йорку й неділю в Філадельфії переступали своїм значенням звичайну, хай навіть дуже гарну й вартісну, містечку імпресу. Це були культурні маніфестації, які в умовах життя в Україні й в країнах нового поселення є маніфестаціями творчого духа української нації, є маніфестаціями того поступу, що його гальмує, спотує і скривало в Україні окупант. Відомо, що проблему української культури Москва утворює з українським самостійництвом. Тому вся політика Москви наставлена на русифікацію та примитивізацію. У ділянці співу й музики спеціально допускається в Україні творчість або пропагандиного характеру, або на рівні скромного етнографізму. Очевидно, виключено будь-які твори літератури, мистецтва й музики, в яких підкреслюється незалежність українського духа, велич колишньої української держави, викрадених нам московськими істориками княжого й гетьманського періодів та вірність українській самостійницькій ідеї.

І тому місцю української вільної громади стало творити такі тривчі культурні вартості, що їх не можна творити в Україні, і тому місцю нашої вільної громади стало голосно висловлювати все те, про що не вільно говорити в Україні. Треба об'єктивно, але й із почуттям гордості ствердити, що українці, які в різних часах і в різних обставинах вижили з рідних земель і поселилися в чужих країнах, не тільки зберегли любов до своєї батьківщини, країни своїх батьків, але й виявили подивну здатність у ділянках культури та організації. Це стосується однаково давніх, як і новоприбулих українських іммігрантів в Америці. Діяльність Капелі О. Кошиця, танцевних ансамблів В. Авраменка, аматорських театрів і хорів, Культурна Комісія при Українському Народному Союзі з її видавничою діяльністю — все це тільки названня споконвічних кількісних прикладів активності давніх наших поселенців в Америці. Коли ж друга світова війна з її страшилами наслідками викинула поза межі України сотні тисяч її синів і дочок, то зараз же це на європейському континенті, постали творчі ядра української культури. В Німеччині — хор Городовенка, в Австрії — „Ватра“ Л. Туркевича, Оперний ансамбль В. Пюрка, Театр В. Блазачового й Драматична Студія Й. Гірижа, відновлення Наукового Т-ва Шевченка й заснування УВАН, відбудова Українського Вільного Університету, — скрізь, де поселилися українські ізоли, вони зразу ж, живучи в найпримітивніших матеріальних умовах, починали думати про культуру і її розвиток.

Тутість української людини проявляється у вільному світі найяскравіше в переміганні найважчих життєвих перешкод та в творенні культурних вартостей. Хоч які тяжкі наші видавничі обставини, щороку поминаються монументальні книжкові твори, які є найбільшим нашим „реалітетом“. Зокрема, виходять щораз нові зшитки газетової Енциклопедії Українознавства НТШ, а восени цього року у виданні УНСоюзу вийде другий том монументальної англомовної Енциклопедії. Не тільки виданням вартісних творів белетристики й науки та опублікуванням цілої бібліотеки англомовної україністики склав і складає УНСоюз данину українській культурі. Культурна діяльність УНСоюзу започаткована 75 років тому — у 1894 році — концертом в Шамоні, де вперше на американському континенті залунав гим „Ще не вмерла“. Фестиваль музики, співу й танку, постановлення опери П. Углицького „Відьма“, спонсорування різних мистецьких імпрес — всім цим раз-у-раз УНСоюз виявляв свою відданість українській культурі, без уваги на пов'язані з цим кошти. І тому й на своїх 75-річчя вирішив він спонзорувати виставу нової оригінальної опери.

Успіх „Анни Ярославни“ — це черговий успіх української культури, що нам може пишатися наша вільна громада. Розкоплені за місяць перед виставою квитки на „Анну Ярославну“ в Нью-Йорку й Філадельфії — це черговий доказ, як горнеться українська вільна людина до своєї культури й як прагне її виявити на високому рівні. З таких подій, як оця остання, треба черпати силу, наснагу й віру в перемогу української правди. Бо не може бути, щоб наріб високої культури не спростілася на повний її розвиток, який можливий тільки у власній ні від кого незалежній державі.

РІШАЄТЬСЯ ДОЛЯ ГОЛЛІЗМУ

Париж. — Якщо ще кілька місяців тому здавалося, що голлізм у Франції неурядливий, розпоряджачий абсолютною більшістю в парламенті, спираючись на безспірно минулого року потверджені авторитет де Голля, то сьогодні найважливіша преса ставить питання: чи можливий голлізм без де Голля?

На це питання дуже важко відповісти. Проте, можна сказати, що й голлізму не минула непереносимість нашого часу. Якщо колишні були відомі автори, відомі авторитети, то сьогодні кожен з нас заважається, коли б його попросили назвати найбільшого письменника чи найважливішого політика Америки. Ще хіба назвали б найважливішого французького політика, але й їх дуже часто ставлять під сумнів нинішні події. З відходом де Голля у Франції, як у ЗСР, з відходом А. й з е. гавера, зник безспірний авторитет. А з де Голлем може відійти до історії не тільки період голлізму, але й саме його поняття.

Все бо сьогодні наставлене на прагматизм, а зокрема наставлений був де Голль. Ми не раз наголошували, що голлісти не мають ні ідеології, ні чіткої програми. Цього й не хотів Генерал, вважаючи себе „лідером нації“ з одного боку, а з другого — вважаючи наші часи надто міжмилі, щоб їх укладати в рамки доктрин. І безперечно залишились конституція, яка була прагматичною і змінила режим у Франції, давши велику роль президентові, але ледве чи залишились цією безідеєю.

Сьогодні цей прагматизм відчувася дуже боляче голлістичній кандидатурі Жорж Помпіду. Його головний противник, Аллен Погер, виступав з зовсім подібною програмою, хоч він виразний противник де Голля і значно причинився до його упадку, виступаючи, як голова Сенату, проти референдуму, позитивний вислід якого був би зовсім змінив роль цієї інституції.

Де Голль спирався на два основні гасла: незалежність та велич Франції і стабільність режиму. Тепер Помпіду має дуже важке завдання, бо який француз не хоче першого? Щоцдо другого, то також ні в кого нема сумніву, хіба в комуністів, які змагаються до зміни режиму, але повністю з а г р о ж е н і тропікськими та мексиканськими тенденціями серед червоної молоді. Отже — парадоксально і вони проти революційних змін, і їхній кандидат не зважається проповідувати революцію. Пропонує революційні зміни лише Кривін, кандидат тропікців.

З відходом де Голля зник символ голлізму. Помпіду залишається таким символом для політиків, зокрема ж для політично вироблених прихильників де Голля. Для об'явлення у політичних справах він має марку людини, що не розгубилася під час минулорічних травневих подій, коли загальні республіканські устрії, а не лише голлізм стояв під знаком

Жив добре, але за п'ять років його зловили й засудили на 10 місяців ув'язнення в Сінг-Сінгу. Вийшовши, продовжував те саме. Його знову зловили і посадили туди ж на три роки. Знову на волі Джозефа побачив, що деякі його товариші добре відітні та мають гроші, і зрозумів, що вони належать до якоїсь організації. Звернувся до свого найближчого друга, щоб втягнув його в ту організацію.

Було це в 1929 році в часі великих міксуосиб. Йому давали проби завдання слідувати за наміченими на страту членами ворожого генту. Джозеф добре вивчав, зувався з цих завдань, і за рік йому сказали, щоб був готовим.

Кровава обітниця

Джозефа повезли за 90 миль від Нью-Йорку. У великій залі сиділи за столом яких 40 людей, що встали, нодя його впроваджено.

Джозефа підвели до людин, що сиділа на чолі столу.

— Джов, — сказали йому, — це Дон Салваторе Маранцано. Він — провідник усіх нас.

Тоді звернувся до нього Маранцано, показуючи на стилет і пістолет, що лежали на столі.

— Це означає, що ти житимеш стилетом та пістолетом і впродовж цих років.

Після того Маранцано поклав йому на долоню кусяє паперу, запалив і звелі повторити за собою:

— Так само і я згорию, якщо зраджу тасмичні Кози Ностри*).

Отісля підійшов опіку, якого Джозеф собі вибрав, узяв його заплечний палець, проколів кінець і вилушав кров, а Маранцано промовив:

— Ця кров означає, що тепер ти є членом нашої родини.

Так Джозеф Балакі став членом глибоко законспіро-*) По-італійськи „коза ностра“ означає „наша справа“.

ВСТУПНЕ СЛОВО

головного передсідника Носна Лисогора на початку наради Головного Уряду Українського Народного Союзу на Союзі в понеділок, 26-го травня 1969 року.

Пані й Панове!

Маю приємність привітати Вас на цьому Річному Засіданні, що є третім за час нашого урядування і останнім перед 27-ю звичайною конференцією, що має відбутися в наступному році. У першому порядку для наших народів вставанням з місць та хвилиною тихої молитви вишлюю пам'ять тих поперів, що зішлись були на першу конвенцію в Шамоні точні 75 років тому в травні 1894-го року та встановили засади й визначили цілі, на яких ми базуюємось та яким ми служимо до сьогоднішнього дня.

Доля поблагословила кожного з нас почесно головним урядовцем Українського Народного Союзу, як ми докимо до важливого меканічного каменя в його історії. Ми маємо привілей займати наші позиції в дефінітивній могутності тоді, як більш ніж значає зацікавлення зосереджується на нашій активності. Драматичні події 75-ліття доводять славу нашим обов'язкам, але вони також збільшують наші відповідальності. Загріваючись сонячним промінням минулих тридцяти років, ми не сміємо переочувати чи ігнорувати потреби ще більших досягнень. Ми не сміємо спочивати на лаврах та задовольнятися минулими досягненнями. Нам треба їх поліпшити.

На цьому засіданні один рік перед нашою черговою конвенцією, нам треба глянути вперед далеко далше, ніж колись. Те, що ми побачимо і що нас очікує, може відірати нам охоту. Деякі з проблем можуть, у світлі минулого, видаватися такими, що їх не можна розв'язати. Дехто з нас міг би навіть бути готовим піддатися та прийняти ці негативні тенденції за остаточні. Я особисто переконаний, що такий підхід не мав би виправдання в жадних обставинах.

Наше відношення і наш підхід до проблем мусять бути абсолютно позитивні. Ми маємо засоби в матеріальних ресурсах і досвідчений персонал, щоб справитись з кожим і всім адміністративним чи організаційним викликом, які можуть нас зустріти. Що ми повинні від себе додати, — це воля, енергія, унаправлення та ентузіазм. З такою комбінацією ми не можемо не мати успіху в збільшенні нашого членства, в поліпшенні активності наших місцевих відділів, у збільшенні наших бенефіційних виплат, поширенні виховних, братерських й культурних програм, підвищенні стипендій, поширенні нашої служби для поодиноких членів та багато більшого вклади в боротьбу за волю й незалежність нашого народу. Наші цілі шляхетні і заслуговують на те, щоб за них змагались. Їхні досягнення є справою вибору і цей вибір маємо вчинити ми.

Але у французькій практиці це речі звичайні. Компартія не раз підкривувала й де Голля...

Це не значить, що Помпіду не має шансів. Він їх має багато, але між ним і Погером буде, мабуть, невелика різниця.

Кандидати лівиці не рахуються, бо їх надто багато, і вони отримували по кілька відсотків, значніший — 10% голосів.

Але голлізм дуже загрожений. Він мусять не в одній справі відійти від лінії де Голля, коли виграв Помпіду, який уже наголошує свої поправки до політики Генерала. На внутрішньому й зовнішньому відтинках. Чи не тому Генерал навіть вийшов з Франції на час виборів? Чи не означає цей вибір, що він не підтримує Помпіду? Словом — Помпіду не буде голлістом в повному цьому слова значенні. Коли ж би виграв Погер, тоді напевно буде розв'язаний парламент, бо у Франції неміслимо правити країною без більшості в парламенті, хоч і як його роль тепер зменшена. А в майбутніх виборах голлісти можуть розпастися, бож вони не являють собою партії в класичному розумінні.

Кампанія дуже звязана і визначить або зовсім новий період, або дуже виразну еволюцію до чогось, що з'явиться подеголлістською Францією.

Т. Дж.

Ліля Демиденко

Після цього, в присутності приблизно 500 злочинців, у великій залі на Вронскі, удекорованій для замилення, яка обралами та хрестами, Маранцано проголосив: „Капо ді тутті капі!“ — головним провідником.

Вийшов Маранцано був людиною з освітою і мав багату бібліотеку. Особливо захоплювався він Юлієм Цезарем. Мабуть, зворучився на устрій Римської імперії, на цьому зібранні Маранцано подав організаційну структуру „Кози Ностри“, що затрималась без зміни до сьогоднішнього дня.

Найвищим органом „Кози Ностри“ є „коміссіоне“, що має 9-12 капо, які вибирають із-поміж себе „капо ді

тутті капі“. На далшому шаблі стоять „родини“, що покривають точно визначені території, на які мають монополію із одної або кількох ділянок — проституції, наркотики, лихварство тощо. На чолі „родини“ стоїть капо, що має одного заступника та декількох „поручників“. Поручників підлягає когорта з певною кількістю воїнів. У ЗСА налічують 25-30 „родин“ із 5,000 членів.

Заплинував Лучіано

Але в повітрі знову запалює порохом. Маранцано не тільки захоплювався Цезарем, але й вирішив його наслідувати, тобто стати „капо“ на всі З'єднані Страти.

В цьому стояли йому на перешкоді Чарлі Лучіано, Віто Дженовезе, Ел Капоне, Френк Костелло, Біллі Морретті та Джос Адоніс. Отже, їх всіх треба зліквідувати. Але ворог не спав!

Балакі із своїм приятелем вилетів до області охорони Маранцано, що в день запланованого убивства пере-

бував у своїй „фасаді“, нотаріальному бюро. Приятель, що знав депо більше, запросив Балакі до двірця, і цим врятував йому життя. Вернувшись, вони застали Маранцана із перерізнаним горлом і чотирі рази претрешеного. Того ж дня 40 прихильників Маранцано знайшли вічний спочинок.

Всю цю „чистку“ переіс Чарлі Лучіано, що зайняв місце Маранцана. Йому завдачу „Коза Ностра“ злігднення ворожнечі між елітними та неелітними елементами й елітними й неелітними елементами.

(Далі буде)

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ

Редатор: Д-р Михайло Данилюк

НОВІ МЕТОДИ ЛІКУВАННЯ СЕРЦЯ

Серед багатьох нових методів, призначених лікувати серце, а то й рятувати людське життя, варто відмітити регуляцію серцевої діяльності „звичайною“ електричною батареєю.

Щоб зрозуміти важливість цього способу лікування, варто пригадати, що серце б'ється 72-80 разів на хвилину завдяки власному механізмові, що складається з нервових вузлів у передсерді та шлуночках. Ці вузли самі регулярно продукують електричні імпульси й своїми фібрами проводять їх по серцевих м'язах. Будучи подразненими, ті м'язи скорочуються або розпружуються, і так вторгуються ритміка серця. Очевидно, грають тут роль й інші складні процеси, які мають вплив на серцеву ритміку, але вони не є, так би мовити, перводжерелом ударів, бо тут потрібне кінце електричного імпульсу, який би започатковував скорочення м'язів.

Початком такого імпульсу є нервовий вузол у передсерді. Він вторгуюсь первинний струм, що подразнює верхню частину серця, а згодом переноситься на його шлуночки, що відповідають на цей імпульс також скороченням своїх м'язів. У випадку ж, коли імпульс з передсердя із-за якоїсь причини не передається на нижню частину серця, шлуночки самі вторгують імпульси і тим спонукують серце до праці. При деяких серцевих недугах іноді верхня й нижня частини серця б'ються не тією самою ритмікою, і це приводить до поважних ускладнень. Іноді буває, що імпульс передається кволю, а часами нервові вузли продукують їх рідше, як 72-80 разів на хвилину — до 40 або й менше. Внаслідок цього може постати критичний стан, бо при такій низькій ритміці нормальне постачання крові до органів тіла, а передусім до головного мозку, порушується.

Усі ці проблеми дуже складні, вони спричиняють довгий ряд недуг, і тема ця належить до професійного обговорення. Нас цікавить зараз згадуваний останнім ронками у пресі цілого світу новий метод, яким лікарі рятують або продовжують життя багатьох хворим на серце людям.

Одним із поважних ускладнень серця, що спричиняє надто повільну його ритміку, є так званий удар серця, або інфаркт міокарда, коли вива артерія замикається згустком крові. При цьому іноді рівновага биття між двома частинами серця зтрачується, а згодом у великій мірі сповільнюється ритміка. В медичній це звється блоком серця. Пульс спадас до 40 і менше ударів на хвилину, до того ж він кволий. Людина, і так уражена ударом серця, почуває себе це більше недужою, ряд органів не працюють як слід, а дея-

кі необхідні функції організму майже припиняються. Це може бути дуже переходний стан, який минає, як тільки серце дещо скорпіється лікуванням, але все ж таки його ритміку ще в недалекому минулому часто не вдавалося унормалізувати. Останніми роками цю проблему розв'язано: якщо електричні імпульси в серці надто кволі або не вторгуються в належній кількості, щоб спонукати серце до праці, вводиться в його електричні імпульси ззовні.

Практично це робиться так, що однією із рям'я вводится до правої сторони серця електричний ізолюваний кабель. На кінці, який залишається в серці, цей кабель має електрод, що може видавати електричні імпульси, а із зовнішньої сторони сполучений зі з'єднаною технічною батареєю, що продукує 72 імпульси на хвилину. Імпульси передаються на серце, воно скорочується і починає ритмічно працювати. Коли серце хворого після відповідного лікування набиралось сил, електрод з кабелю викидають. Цей апарат, що дає вимірну кількість електричних імпульсів, в Америці звуть „пейсмейкер“.

Техніка, однак, пішла ще далі. Як сказано вище, ритміка хворого серця може сповільнюватись, але ще ж воно дає певну кількість ударів. Відповідно до цього ритміки „пейсмейкер“ видає електричний імпульс лише тоді, коли протакот якогось часу, звичайно дещо меншого як одна секунда, серце не видає само свого імпульсу. Інакше кажучи, цей апарат працює лише тоді, коли серце надто низько сповільняє свою ритміку. Крім цього, маючи такий апарат при хворому, лікар може сказати, коли серце почало само правильно працювати, і електрод можна викинути.

У деяких людей сповільнення ритміки серця, з повний блок серця, постас на базі хронічного захворювання судин і серцевих м'язів. Пульс повільно спадас протягом місяців, а то й років, і наразі серце дає лише 30 і менше ударів на хвилину. Такий стан, очевидно, критичний. Тож таким хворим тепер, якщо дозволить обставини та критерії здоров'я, вставляють „пейсмейкер“ на постійно. Електрод у серці тримається незмінно, а батарея з автоматичним механізмом, що продукує імпульси, замикається під шкіру. Кабель з електродом впроваджує кардіологург через вену ший, а механізм замикається на грудях.

Компанії, що продукують „пейсмейкери“, вдосконалили їх до такої міри, що вони можуть працювати до п'яти років, і людини лише раз за цей час треба перейти малу операцію заміни батареї. Для певності кардіологург змінюють ці механізми кожних чотирі або й три роки, щоб запобігти нещасливим випадкам, коли б батарея вичерпалась раніше. Отже, людина з хворим серцем може жити довгими роками. До речі, увесь механізм з батареєю має розмір звичайного кишенькового годинника.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила.

бував у своїй „фасаді“, нотаріальному бюро. Приятель, що знав депо більше, запросив Балакі до двірця, і цим врятував йому життя. Вернувшись, вони застали Маранцана із перерізнаним горлом і чотирі рази претрешеного. Того ж дня 40 прихильників Маранцано знайшли вічний спочинок.

Всю цю „чистку“ переіс Чарлі Лучіано, що зайняв місце Маранцана. Йому завдачу „Коза Ностра“ злігднення ворожнечі між елітними та неелітними елементами й елітними й неелітними елементами.

(Далі буде)

Ф. Лукінович

ЗОРГАНІЗОВАНЕ ЗЛОЧИНСТВО: МАФІЯ ТА КОЗА НОСТРА

(3)

Балакі через тюремну сторуку переказав прокуророві, що „роз'яже свого языка“. На переслуханні виявилось, що знає Балакі надзвичайно важливі для поліції речі. ЕФБІАй вислало спеціального уповноваженого, що його переслухав, а крім того за 13 місяців, Балакі написав 1,180 сторінок споминів.

Журналіст Пітер Маас впроваджував і опрацював цей матеріал, але проти його друку заперечували італійські організації в ЗСА, бо, мовляв, це дискредитувало б їх Каценбах, колишній секретар судівництва, також приєднався до протесту італійських організацій і висі прохання, щоб суд за-

боронив друкувати спомини.

Після двох років пересправ суд відкинув те прохання і в кінці 1967 року „Документи Балакі“ появилися друком. Зайво казати про великий вплив цієї книжки, відгомін якої відбився у департаменті судівництва, Конгресі й навіть Білому Домі.

Розповідас Балакі

Джозеф Балакі — один із 17 дітей білого італійського робітника з Нью-Йорку, що пливчав і був своєю жінку. Школу Джозеф покинув, також перестав працювати, бо батько забрав собі його гроші, і у 18 років заложив свою злодійську шапку.

НІЛЬКА ТИСЯЧ ОСІБ ЗАХОПЛЕНО ЗУСТРІЛИ...

У Нью-Йорку

(Закінчення зі стор. 1-01.)

Грала юніа оркестра, отже професіонали, не аматори. Концертмейстером була Гуго Кольберг і Стефан Френкель. Співаки українські оперні артисти, замешкали в Нью-Йорку або Філадельфії, отже на тілі ліній, на які відбивали підготовку. З головних чоловічих ролей — Лев Рейнарчик, баритон, як Генріх І, король Франції, — Андрій Дорняк, бас-баритон, в подвійній ролі Кардинала і князя Ярослав Мудрого, — Іван Гаш, тенор, як боярин Ігор. Дві головні жіночі ролі — Марта Гриница, сопран, як Анна Ярославна, і Галина Товариш, яка була в другій дії.

Увага! Регестер і оправа!
СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — ВІДД. ч. 47
в. ЛЕСІ УКРАЇНКИ в РОЧЕСТЕРІ, Н. Н.
— владтовує —

**ГРАДУАЦІЙНИЙ
БЕННЕТ-БАЛЬ**
в неділю, 15-го червня 1969 р.
о год. 5-й веч.
в залі HOLIDAY INN, 1525 Ridge Road West
Оркестра В. КОРНИЛА „НІЧНА МЕЛОДІЯ”
Ціна білету на Беннет і Баль 7,50 дол. Молодь понад 12 років 6,00 дол. Молодь до 12 років 3,50 дол.
Зголошення приймає п. Миреслава Приймак,
2 Dieder Dr., Rochester, N.Y. 14617. Тел.: 342-0497

УПРАВА Т-ВА УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ, ВІДД. Н. Н.
КАРПАТСЬКИЙ ЛЕГІОНАРСЬКИЙ КЛУБ — Н. Н.
— владтовує —

ВЕСНЯНУ ТОВАРИСКУ ЗУСТРІЧ

в днях 7-го і 8-го червня 1969 року
на Оселі УНС „СОЮЗІВКА”

ПРОГРАМА ЗУСТРІЧІ:

Субота, 7-го червня 1969 р.

1. Реєстрація
2. Конференція для Членів ТУТА. Початок о год. 2-й по пол.
3. Клубові тенісні змагання КЛК. Початок о год. 11-й перед пол.
4. Спільна вечеря о год. 7-й веч.

ВІД. Гостей і Членів Товариства просити замовляти бікети в Управі Союзівки: тел.: (914) 626-5641

ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ в ЗСА
У неділю, 8-го червня 1969 р. О год. 6-й веч.
в залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
при 140 2-га Авеню в Нью-Йорку

ДОПОВІДЬ на тему „КУДИ ІДЕ ІМПЕРІЯ ССРС”

виголосить визначний політичний діяч
Проф. ІВАН ВОВЧУН
ПІСЛЯ ДОПОВІДІ ДИСКУСІЯ.
ДО МАСОВОЇ УЧАСТІ НА ДОПОВІДЬ ЗАПРОШУЄТЬСЯ ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО НЬЮ-Йорку І ОКОЛИЦЬ.

ТАМ, ДЕ НАРОДИВСЯ УНСОЮЗ
Український Народний Союз з нагоди 75-річчя
— презентує —

ДВО-ДЕННУ ПРОГРАМУ СВЯТКУВАНЬ

в Шамоніні, Па. — серці Округу Твердого Вугілля
і місці народин УНСОЮЗУ

ПРОГРАМА

СУБОТА, 31-го ТРАВНЯ 1969
3-й по пол.
Служба Божа і Панахида за Українських Понерів і понерів Членів УНСОЮЗУ.
Укр. Кат. Церква Преображення Господнього
301 N. Shamokin Street

4-й по пол.
Відкриття Панахиди Українським Понерам, які загинули в УНСОЮЗІ в Anthracite Valley в Пенсильванії.

5-й по пол.
ПРИЙНЯТТЯ:
Почесна зала
Український Клуб В-ва
Зала Американського Легіону
Fotely James Madison

6-й по пол.
БЕННЕТ
Зала Американського Легіону
Independence Street

Програма святкувань буде передана „живо” з Лейквуд Парк через станицю WMBT Shenandosh, Pa.

БЕННЕТ
СУБОТА, 31-го ТРАВНЯ 1969
Гости: Американський, Канадський, Український
Марія Лісгор — сопрано
Молитва — о. Юрій Дубинський, парох Укр. Кат. Церкви.
Відкриття і представлення майстра церемоній — Носім Лісгор, головний представник УНСОЮЗУ
Майстер церемоній —
Петро Пушкіло, головний касир УНСОЮЗУ
Привітти — Майор міста Шамоніні Обид
Представлення почесних гостей
Українських тапціористи
Чоловічий хор Лігав Валлей
Головна промова в анг. мові — Михайло Кічок
Марія Лісгор — сольфіст
Головна промова в укр. мові — Степан Курочас, заступник головного представника УНС

НЕДІЛЯ, 1-го ЧЕРВНЯ 1969
Lakewood Park, Pa.
State Highway No. 54
(близько Маганой Сіті)
1-й червня — проголошення губернатором Шейфером, Дінама Українського Народного Союзу в Пенсильванії.

Перед полуднем
Церковні Богослужб
в Католицькій і Православній Церквіях

2:30 по пол.
КОНЦЕРТ
Дівочий хор з Торонто
„Весілка”
Чоловічий хор Лігав Валлей
Українські народні танки під кер. Осесіна
Юлієвська промова — заступник губернатора штату Пенсильванія дос. Рейнольд Бредерік

5 до 9 веч.
ЗАБАВА
Оркестра Біллі Урбан

жіночі костюми проектувала Розалія Когут, чоловічі костюми — Марія Сокил-Рудницька, мистецьким оформленням сцени займався, як уже згадувало, Василь Дорошенко, а помічником декоратора був Степан Сененко. Після закінчення третьої дії — публіка алаштувала овадію всім виконавцям, в першу чергу композиторів і диригентів Антонові-Рудницькому, а далі авторів лібретта Леонідові Полтаві, всім солістам, оркестрі і хорі. Солістам вручено кві-

У Філадельфії

(Закінчення зі стор. 1-01.)

75-літній шлях УНС та його багатогранну діяльність у нерушній праці для добра цілого українського народу. Прийняв на цьому нашою Юлієвському Вечорі найвищих Достоїнників наших Церков, наших громадських інституцій — це живий доказ ваги праці нашої, зараз найбільш важливої і найбільшій інституції вірних українців та, рівночасно, моральний наказ для членів і прихильників нашої організації — до праці на майбутніх 75 років. Складаючи ширшу нашу дяку авторам тексту опери „Анна Ярославна” поетам і редакторам „Свободи” Леонідові Полтаві та композиторам цієї опери д-ру Антону Рудницькому, як і цілому зборі артистів і співаків хору „Кобзар” — запевняємо їх, від імені усього членства УНСОЮЗУ та від імені усього українського громадянства Америки й Канади,

— що йдучи слідами Анни Ярославни — ми теж повесемо українське ім'я у вірний світ; поможемо українському народові з д. о. б. ути своєю державою та „засяяти у народів вірний колі” — так нам, Боже, допоможи!”

Солісти опери „Анна Ярославна” в порядку наступили: Л. Рейнарчик, А. Добрянський, Галина А. н. д. реаліє, Марта Кольковська, Іван Гаш, які були в найкращій формі, як і виконавці солов'ївських партій на тілі хорів: Євгенію Васильєву й Орису Гевко, та балетну групу і хор публіка вітала багато разів широким аплодисманом. В кінці головним виконавцем були піднесені квіти, а заль вітала композитора, режисера та диригента опери д-ра Антона Рудницького, автора лібретто Леоніда Полтаву, хореографа Рому Прайму, Богачевську, хор „Кобзар”, балетну групу та всіх понад 100 осіб, які брали участь у підготовці й показі прем'єри. Перед початком опери та в антрактах сотні людей набували програми і лібретта до опери „Анна Ярославна”. Впродовж двох днів „Анна Ярославна” ентузіастично вітали 5 000 осіб у Нью-Йорку і Філадельфії. Після прем'єри композитор і лібретист із дружинами та представниками хору „Кобзар” були на прийнятті в домі професора і пані Дрейк, де цей відомий музиколог і педагог з Консерваторії у Філадельфії дарував опері „Анна Ярославна” дуже високу оцінку.

„Джерзі Джорнал” подав широку інформацію про УНСОЮЗУ і оперу „Анна Ярославна”

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Щоденник „The Jersey Journal” у числі з суботи 24-го травня опублікував обширну інформацію на сторінці про культурне життя Америки, під наг. „Прем'єра цього вечора — опера життя міста Джерзі Сіті”. Повідомляючи, що тієї суботи відбувається в Нью-Йорку прем'єра опери „Анна Ярославна”, А. Рудницького до лібретта Леоніда Полтави, який недавно поселився в Джерзі Сіті, газета інформувала про спонсора вистави опери, Український Народний Союз, подаючи адресу УНСОЮЗУ в Джерзі Сіті. Оперу спонсоровано на відзначення 75-

річного ювілею діяльності УНСОЮЗУ, який має 88 000 членів, 460 Відділів, 125 мільйонів доларів забезпечених фондів та на 35 мільйонів дол. майна. УНСОЮЗУ за роки свого існування випустив багато англомовних книжок про Україну, а нещодавно й англомовну „Енциклопедію Українознавства”, та видає тут українською мовою газету „Свобода”, яку „Джерзі Джорнал” помилково назвав тижденьником. Далі газета, яка виходить уже 103 роки, переповнила історичний сюжет опери „Анна Ярославна”, згадавши, що її буде показано і в інших містах Америки й Канади. „Джерзі Джорнал” переповнив біографічні дані про автора лібретта, назвавши його книжки і додав: „Крім „Анни Ярославни” він написав оперу „Океана” із Олегом Стратичуком, „Комкурс” із Ігорем Соєвським, лібретто до нової опери „Лис Микита” та ін. Багато поезій Л. Полтави використовують композитори, в тому і Антін Рудницький, який написав „Літній день”. Кореспондентка „Джерзі Джорнал” звернулася до Л. Полтави із запитанням про його родинне життя і подала в репортажі: „Він і його дружина Євгенія, обоє дуже заангажовані в українському житті. Після 2-річної праці в „Голосі Америки” у Вашингтоні, Л. Полтава працює в щоденнику „Свобода”, крім того, він пише лібретто для дитячої опери, базованої на старовинній китайській легенді, та сподівається, що його дружина вже незабаром зможе ілюструвати його видання для дітей — вона студіює мистецтво”. Щоденник „Джерзі Джорнал” по публікує широку розповідь про життя в Нью-Йорку, де немає поки що вечірнього пресоного видання. Репортаж ілюстрований портретом Л. Полтави.

УСПІШНО ПЕРЕВЕДЕНА АКЦІЯ В ЧИНАГО ЗА ПАТРІАРХАТ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

Чикаго (в. м.). — Цього тижня Комітет Громадянської Акції за Патріархат УКЦеркви розіслав усім вісімнадцятьом українським католицьким списком поза Україною меморіал — лист у справі нинішньої ситуації Української Католицької Церкви в Україні та діаспорі. Меморіал формулює такі пропозиції до Владик: а) відбутися чергову сесію Синоду Єпископів, б) завершити оформлення помісності УКЦеркви вибором патріарха і прохати Апостольський Престіл про визнання цього акту, в) прийняти відповідні постанови в найважливіших справах обрядового і д. р. однієї, плекання культурно-національного змісту по всіх наших Єпархіях та збереження адміністративної с. д. н. ости, г) підтримати інституції з Верховної Архiepіскопії, а згодом патріаршого осередку, і в) виступити в обороні нашої Церкви в Україні та її загрожених позицій з боку різних чинників в інших країнах (Польща, Чехо-Словаччина, статус нашої помісності Церкви в країнах нового поселення).

Меморіал підписала президія Ділового Комітету та представники 120 організацій — релігійних, суспільних, освітніх, професійних, господарських, молодіжних і жіночих, та інших українських установ міста Чикаго й околиці. Лист — меморіал, як вже було повідомлено, схвалили великі Громадські Збори 11 травня 1969 р. в присутності близько 1 200 осіб. Незабаром він буде опублікований разом з іншими матеріалами та промовами цих зборів чикагської громади.

В неділю 18 травня десятичленна делегація Комітету Громадської Акції за Патріархат особисто передала цей меморіал на руки місцевого Владика Кир Ярослава Габро. В склад делегації входили: голова д-р Юрій Горділовський, заступники голови Любослава Шандра (гол. Округової Ради Союзу Українок Америки), д-р Мирослав Харкевич (гол. Координаційного Осередку релігійних організацій при Католицькій Церкві св. Отця Миколая), д-р Елія Мула (президент Українського Національного Музею) та члени Комітету — д-р Ярослав Кокорудз (диригент церковного хору „Славути”), д-р П. Грицелак (від Координаційного осередку), м-р Омелія Маліч (гол. Академічної Обнови), інж. Дмитро Григорчук (від федеральної кредитової кооперації „Самопоміч”) та інж. Андрій Гараєвський, ред. Микола Денисюк і д-р Василь Маркус (від Братства Святого Андрія Первозванного).

МІЛЬЙОНИ РУБЛІВ З БЕЗПЛАТНОГО „СУБОТНИКА” в СССР ПЕРЕСЛАНІ в МОСКВУ

Під гаслом „Ленінського ювілею”, який відбудеться аж через рік, в СССР з наказу ЦК КПСС було проведено на всій території масовий „суботник”: замість мати день відпочинку, трудящі, в тому й діти шкіль, вийшли на безплатну працю. Совєтська преса називала це „ясравним проявом ініціативи і творчості народу”, „ювілейним суботником”, на який вийшли за покликом серця мільйони совєтських людей”. Ця ж преса повідомила, що зароблені державою того дня мільйони карбованців, на якізку ЦК КПСС „направлені на будівництво в Москві онкологічного наукового центру і на створення науково-дослідного центру по розвитку сільського господарства Сибіру і Далекого Сходу”. На Сибір і Далекий Схід закликають газети, особливо почавши з травня, переселятися, або найматися там на працю. Такі заклики посилювали після боїв частини совєтської армії з китайською комуністичною армією біля острова Ченпао-Даманський.

З глибоким смутком повідомляємо Родичу, Придідів і Знайомих, що 24-го травня 1969 р. уїкопався в Бозі на 68-му році життя по дошній медаль, заслужений Нахеститиан Тайванем наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУШКО І БРАТ

св. п.

ОСТАП ХАРХАЛІС

б. довголітній директор Районної Молочарні „Мислослав” в Зверні, заслужений громадський діяч в краю і на еміграції, б. учасник Українських Визвольних Змагань в рядах УГА.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відбудуться у вівторок, 27-го травня 1969 р. о год. 9-й рано з похоронного закладу Lilly Zeller при 1901 Eastern Ave., Baltimore Md. до української католицької церкви св. Миколая, а одідів на місцеве українське католицьке кладовище.

Горем приїдуть:

МАРІЯ — дружина,
ОЛЬГА ТАРАС, ГРЕКА — д-ти
МІКОЛА І ПАРАСКЕВІЯ — брат і сестра
ТЕТІЯНА, ОЛЕКСАНДЕР І ВОЛОДИМИР — невістка і діти
АНДРІЙ, ПЕТРО, ЛІЛА, МАРТА І ЗЕНОН — внуки

Журнал американських протестантів про становище в Україні

Орган консервативної протестантської думки, американський журнал „Християнство сьогодні” у червні 1969 р. присвятив 14 березня, присвячений неграм у ЗСА, звернувши увагу на становище українського народу в совєтській Україні та провів паралелі між культурного самозбереження чи збереження етнічної свідомості. У статті сказано, що в Україні є тепер понад 1 000 євангелістичних громад, без огляду на перешкоди уряду. Український журнал з Вінніпегу „Євангелістичний Рінок” у числі з квітня 1969 р. помістив переклад із заглавного вище американського протестантського журналу того уступу, що стосується України: „Цікаво паралелю в стремінні до збереження етнічної свідомості американських негрів, є стремління до збереження своєї національної ідентичності в понад сорок мільйонів українців в Совєтському Союзі. Їхнє стремління час до часу є предметом нападів з боку Кремля, який стремить до культурної асиміляції своїх 15-ти совєтських „републік”. Останній такий напад був здійснений 26 листопада 1968 р., який знищив церкву із 17-го століття в Києві і знищив божницю в Одесі. Комуністичні бібліотеки згоріли в обох містах, включно з важливими документами, що відносилися до української історії та культури. Є повідомлення, що ці пожежі є частиною великої, як тільки страйканти вважали. Українці не люблять, щоб їх урядові репріміями. Українські письменники і вчителі час до часу переслідуються совєтською владою як „буржуазні націоналісти”. Обов'язком нашої є знати протестанти, що між українцями є більше протестантів, як у всіх інших слов'ян, навіть росіяни. Вільно як 1 000 євангелістичних громад існує під копу в Україні”. Очевидно, хоча паралелі між національними неграми в Америці й підвладними українцями на Київській Україні є недоречними. Але важливо тут інформація американських читачів про стан справ в Україні.

Новий Відділ СУА в Нью-Йорку

З приємністю ділимося із громадянством цією важливою вісткою. З ініціативи й старанням Управи 1-го Відділу Союзу Українок Америки в Нью-Йорку, особливо панів Олі й Марії Сливки, зорганізовано новий Відділ членами якого стали молоді пані й панів. Засновуючі збори цього Відділу відбулися 17 травня 1969 року в Укр. Нар. Домі. Збори відібрали голову 1-го Відділу СУА п. Наталія Хоманчук, привітали панів представників, яких опісля попросила в Президію зборів, з особливою увагою привітала вона молоденьких кандидаток в члени СУА, підкреслюючи їх національну свідомість і арлість та охоту стати до громадсько-суспільної праці. Відтак збори проводили організаційна референція молодечих Відділів Головної Управи СУА, п. Наталія Даниленко, а протокол записувала секретарка 1-го Відділу п. Леся Гой.

Пані Н. Даниленко у своєму зверненні до присутніх панів поділила й з'ясувала напрямки й завдання молодечих Відділів, а найважливішою статуту СУА поклали голову Округової Ради Нью-Йорку п. Оксана Рак. Після того вибрано Управу цього молодого Відділу, до якої ввійшли пані: голова — Марія Сливка, заступники — Леся Гадій, секретарка — Дарія Мініславська, скарбничка — Стефа Вабурка, організаційна референція — Марта Гриница. До Контрольної Комісії вибрано Прену Діди і Гейо Ваб'юк.

Під кінець зборів представники п. Н. Даниленко, а також члени Президії склали графіку діяльності молодечих Відділів, як рівнож щирі побажання новоствореному Відділові багатьох успіхів у його майбутній праці.

Преса тани допомогла в Луцьку

Соєтська преса викликає негатиу реакцію представників режиму, коли йдеться про якісь політичне обвинувачення, але вістки про не подобається щодо побутового обслуговування, культури, мистецтва, недоречностей здебільшого залишаються без практичного відгукну. Трапляються і винятки. Так, після виступів київського журналу „Україна” проти негративних нападів у прилюдних міських міста Луцька на Волині, „Україна” з квітня ц. р. повідомила наступне: „Редакція відповіла заступнику голови райкомкому міськради депутатам трудящих Л. Петракову. На засіданні виконкому внесли ухвалу „Про поліпшення рекламного обслуговування в місті”. Директора міськпобуткомітату зобов'язано поліпшити роботу рекламного бюро. Управління головного архітектора дано вказівку виготовити ескізи нових щитів”. Попередні написи та рекламні щити були написані зросійською мовою.

В ТРЕТІЙ БОЛЮЧІ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
наш Найдорожчий ДРУЗІННИ

бл. п.

ПЕТРУНІЛІ МІНІТЮК

буде відправлений

ЗАУПОВІДА СЛУЖБА БОЖА

в КАПЛИЦІ СВ. АП. ПЕТРА І ПАВЛА
в ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж., при 37 Bentley Ave.

в суботу, 31-го травня 1969 року
о год. 7-й рано

Прощу Приїждів та Знайомих, згадати в своїх молитвах Похідку.

Муж — ІВАН

св. п.

ОСТАП ХАРХАЛІС

б. довголітній директор Районної Молочарні „Мислослав” в Зверні, заслужений громадський діяч в краю і на еміграції, б. учасник Українських Визвольних Змагань в рядах УГА.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відбудуться у вівторок, 27-го травня 1969 р. о год. 9-й рано з похоронного закладу Lilly Zeller при 1901 Eastern Ave., Baltimore Md. до української католицької церкви св. Миколая, а одідів на місцеве українське католицьке кладовище.

Горем приїдуть:

МАРІЯ — дружина,
ОЛЬГА ТАРАС, ГРЕКА — д-ти
МІКОЛА І ПАРАСКЕВІЯ — брат і сестра
ТЕТІЯНА, ОЛЕКСАНДЕР І ВОЛОДИМИР — невістка і діти
АНДРІЙ, ПЕТРО, ЛІЛА, МАРТА І ЗЕНОН — внуки

